

ved Vedtagelsen af et Forslag om at ubelade Ordet „Vedligeholdelse“. — Fremdeles er der af de Herrer under Nr. 7' stillet et Forslag til § 17, som gaaer ud paa noget at lempe Bestemmelsen om kun at maatte have et vist Dplag af Brændsel, Steenful og Tørv. — Der er under Sagens 1ste Behandling her ligesom under de tidligere Forhandlinger andetsteds blevet gjort den Bemærkning, at Bestemmelserne i denne Paragraph have en vis ubestemt Charakter, men ved samlede at have taget Sagen under Overveielse, have vi dog ikke troet det rigtigt at stille Forslag af nogen væsentlig Betydning med Hensyn til en Omredaction af Paragraphen. Imidlertid have som sagt 3 Herrer stillet et Forslag til dens første Punktum, hvilket gaaer ud paa, at Brandvæsenets Tilladelse ikke skulde behøves til at have Dplag af Brænde, Steenful, Tørv og andet Brændsel, naar disse Gjenstande kun ere „til Brug i Huusholdning og i daglig Næringsdrift“. Jeg har ikke tiltraadt dette Forslag, fordi det ikke var mig ganske klart, om det ikke havde større Omfang end tiltraadeligt. Naar disse Ord: „i daglig Næringsdrift“ blive fortolkede saaledes, at der derved kun skal forståes, hvad der behøves daglig for en kort Tid, troer jeg vel, at man kunde gaae ind derpaa; men skal der ved „daglig Næringsdrift“ forståes det samme som ved „Næringsdrift“ i det Hele, giver man derved Tilladelse til at have Dplag af en overordentlig Størrelse; en Mand's daglige Næringsdrift er jo den Næringsdrift, han i det Hele taget har. Jeg kunde derfor ønske, at de Herrer vilde tænke paa en noget bestemtere Affattelse af Forslaget i den Retning. — Endnu vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at naar det i § 27, 3die og 4de Linie fra neden hedder: „den Fornødne“, skal det naturligvis være: „det Fornødne“, hvilket altsaa ogsaa maa betragtes som en Trykfeil, der uden videre maa kunne rettes. — Endelig er der under Nr. 8 stillet et Forslag om Indsættelsen af en ny Paragraph, hvilket Forslag har en noget større Betydning. Forinden jeg gaaer over til selve Forslaget, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der ved første Behandling her i Salen fremkom Udtalelser, som gik ud paa, at den Maade, hvorpaa Tilbeibringelsen af Ud-

gifterne til Brandvæsenet var ordnet i § 9, ikke var rigtig, men at det vilde være rigtigere at gaae over til en Ordning, der paa et tidligere Trin af Sagen havde været foreslaaet, nemlig en saadan, hvorefter Brandsforsikrings-selskaberne skulde bære Udgifterne til Brandvæsenet. De Mænd, der traadte sammen i Anledning af denne Lov, ere imidlertid bleve opmærksomme paa, at dette Forslag næsten paa alle de Trin, hvorpaa det havde bevæget sig frem, har mødt en stærk Modstand, og at det navnlig paa Grund heraf ikke kan ansees for at være saa gennemarbejdet, som ønskeligt vilde være, ligesom at det ogsaa kunde berede Loven Banfæligheder, naar et saadant Forslag blev vedtaget paa et saa seent Stadium. Maatte man altsaa have nogen Betænkelighed ved dette Forslag, vilde det dog vistnok være rigtigt at slutte sig til § 9, der i alt Væsentligt gaaer ud paa at vedligeholde den bestaaende Tingenes Tilstand, idet de faste Eiendomme i Kjøbenhavn, i alt Fald siden 1825, i Forening have baaeret alle Udgifterne ved Brandslukningsvæsenet. Den samme Ordning har ogsaa fundet Sted udenfor Kjøbenhavns Volde med Hensyn til de Bygninger, som høre ind under Landbygningernes Brandsforsikring, og i den senere Tid har dette Forhold med Hensyn til Bygningerne udenfor Voldene faaet den Skikkelse, som her fremtræder, nemlig at Landbygningernes Brandsforsikring har erklæret sig villig til at afstorte 4 R. pr. Daler af Præmien, som bliver indbetalt til Kjøbenhavns Magistrat til Afholdelse af Udgifterne ved Brandvæsenet udenfor Voldene. Dette bestaaende Forhold er her ogsaa overført paa Bygningerne indenfor Voldene, og Forslaget vil saaledes i det Hele taget vedligeholde den nærværende Tilstand, der ikke har givet Anledning til nogen væsentlig Ulempe. Af disse Grunde er det, at de, der under første Behandling havde yttret Tvivl om Rigtigheden af § 9, ikke have stillet Forslag i denne Retning, men nu meente, at naar man saaledes gik ind paa at fremhæve den kjøbenhavnske Brandsforsikring som en juridisk Person, der til en vis Grad skulde bære Udgiften ved Brandvæsenet, vilde det være rigtigt at ordne denne Brandsforsikrings Stilling paa en noget anden Maade end nu. Nu er den nemlig en mon